

Finalment, durant [la sortida de diumenge \(enllaç\)](#) ens va fer un dia una mica fred però agradable. No va nevar i els camins que vam recórrer tenien poca neu. Vam pujar pel camí de la Costa, parlant de la roureda, del til·lers que hi podem trobar i veient alguns rastres a la neu, entre ells el d'un teixó. Més amunt, en uns prats que hi ha per sota de la Comella veiem els rastres d'un ratolí o talpó que desapareixien dins un discret forat que passava sota la capa de neu. Vam parlar dels pigments de les fulles, del perquè es canvia de color, què fa l'arbre al apropar-se l'hivern. Vam comentar el contrast de colors entre diferents espècies que teníem davant, com l'alzina carrasca i el roure martinenc, una espècie marcescent que manté les fulles marcides a la capçada al llarg dels mesos d'hivern.

Un cop a la Comella, ja de ple dins el bosc de pi roig, vam comentar el paisatge des de l'inici del camí del Collet de la Trapella. Aquest camí ens va dur a la Font de Ferro, d'aigües ferruginoses, curiosament gairebé al costat de la font del Cuc, d'aigües clares. Després de baixar per la pista i abans d'arribar-ne al final, vam treure el cap per un dels camins que remunten el vessant suaument fins embrancar-se amb el camí de Prat Primer. Llavors, vam baixar cap a la Comella, pel camí del Serrat, on en alguns racons es veu l'estepa de muntanya i el sanguinyol.

A continuació, unes imatges que ens ha fet arribar amablement un dels assistents, l'Olivier Rossa.

